

[Sigsgaard.]

gå ind for forøgelse af u-landsbistanden og for, at den ydes uden betingelser — man taler jo netop om frihed og uafhængighed osv. — og endelig for, at den ydes til lande, hvis politiske system og praksis så vidt muligt sikrer, at bistanden anvendes i den brede befolknings interesse. Man må videre gå ind for, at den handelsmæssige udbytning af u-landene ophører. Derfor har vi forsøgt at formulere disse ting i ændringsforslaget. Hvis man ikke er enig i sådan skridt, hvis man stiltiende accepterer, at militærbaser fortsat skal findes rundt omkring på de nye landes territorier, hvis man fortsat mener, at udviklingsbistanden skal ydes med de sædvanlige betingelser, der mange gange betyder, at den mest sikre virkning af udviklingsbistanden er, at det er en hjælp til giverlandet, og at det straks bliver mere usikkert, om det også er en hjælp til modtagerlandet, hvis man ikke er enig i, at der her må ske nogle ændringer, så kan vi ikke give så forfærdelig meget for de i øvrigt pæne ord, det erkender vi, om udviklingslandenes uafhængighed og frigørelse.

Tilslutningen forleden til, at Danmark fortsat skal producere og sælge sukker med underskud og vanskeliggøre tilværelsen for de sukkerproducerende udviklingslande, tyder som et lille eksempel ikke just på, at man mener noget særligt med de smukke ord, i hvert fald kun når det er gratis for os selv, og det er det kun sjældent.

VSSs andet underændringsforslag foreslår en ændret formulering af 4. afsnit i ændringsforslag nr. 2. Socialdemokratiet foreslår i dette ændringsforslag, at der skal tages afstand fra Portugals politik i Portugisisk Afrika, og at der skal arbejdes for, at strømmen af amerikanske, belgiske, italienske og tyske våben til denne krigsførelse standses, for der er nemlig tale om våben fra i hvert fald disse NATO-lande.

Nu er denne politik, der føres i Afrika og Portugal, for mig at se et typisk stykke NATO-politik. Det er simpelt hen den slags, visse NATO-lande bruger NATO til, og som før sagt: Portugal er selv et lille land, dybt afhængigt af først og fremmest USA og dernæst Vesttyskland. Uden støtte fra disse lande — og i mindre omfang fra andre lande, også fra Danmark — kunne Portugal ikke fortsætte sine undertrykkelseskrige i

Angola, Mozambique og Portugisisk Guinea. Men når man nu alligevel vil formulere et forslag, så burde det være en selvfølge, at også USA's tilsvarende imperialistiske krig mod Vietnam fordømmes. VSS's ændringsforslag går ud på, at der tages samme afstand fra den amerikanske imperialisme som fra Portugals, for det kan vel ikke være sådan, at man godt tør tage afstand fra det lille lands imperialisme, men ikke fra USA's? Det vil jo vise sig. Svaret på det spørgsmål vil afstemningen om lidt give.

Dertil kommer, at mener man, hvad man siger om Portugals krigsførelse, vil man virkelig tage afstand fra den, vil man bekæmpe den, ja, så man konsekvensen være, at man ophører med handelsstøtten og med danske investeringer i Portugisisk Afrika. Men konsekvensen må også være, at man så går ind for at støtte de befrielsesbevægelser og partier i de portugisisk besatte lande, som faktisk er aktive, og det har vi også stillet forslag om.

For en ordens skyld skal jeg tilføje, at VS naturligvis ikke mener, at USA og Portugal er de eneste udbytterlande. Vi mener ikke, at det er de eneste imperialistiske lande. Men en række andre lande er på grund af heldige omstændigheder i stand til at udsuge i fred og ro og lade lande som Portugal og USA lave det grove arbejde med napalm og bomber.

SFs underændringsforslag kan vi stemme for. Vi kan også stemme for hr. Kai Moltkes underændringsforslag om, at vesttyskerne nu opfordres til at begynde at betale erstatning til de lande, som Hitlerhærene besatte og udplyndrede. Det er i øvrigt et spørgsmål, som også vi har rejst før her i tinget. Ved den lejlighed — det er ikke så forfærdelig længe siden, måske en måned siden — spurgte jeg udenrigsministeren, om Danmark i hans tid som minister har krævet erstatningen udbetalt fra tyskerne, og hvornår det i givet fald er sket. Jeg fik intet svar, men det er jo ikke så usædvanligt, at man ikke kan få svar på sine spørgsmål. Jeg fik intet svar. Senere spurgte jeg igen, da jeg fik lejlighed til det i radioens Aktuelt Kvarter. Stadig kom der intet svar fra regeringshold. Så må man stille sig selv spørgsmålet: hvordan skal man nu få svar på et sådant spørgsmål, som jo ikke er uvæsentligt? Jeg har fået en masse henvend-